

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Marianny Reiffovej, v právnej veci navrhovateľky: **M. G.**, narodená X., bytom Ž. č. X. proti odporkyňi: **Sociálna poisťovňa v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o starobný dôchodok, na odvolanie navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 28. apríla 2011, č.k. 5Sd/16/2011-16, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove z 28. apríla 2011, č.k. 5Sd/16/2011-16, **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Prešove rozsudkom z 28. apríla 2011, č.k. 5Sd/16/2011-16, podľa § 250q ods. 2 OSP potvrdil rozhodnutie odporkyne z 15. decembra 2010 číslo X. v spojení s rozhodnutím z 28. februára 2011 číslo X., ktorým podľa § 65 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a podľa článku 48 nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71 o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov pohybujúcich sa v rámci Spoločenstva (ďalej len "nariadenie Rady (EHS) č.

1408/71") zamietol žiadosť navrhovateľky o starobný dôchodok, lebo nespĺnila podmienky nároku na túto dávku podľa právnych predpisov Slovenskej republiky ku dňu X. novembra 2008.

V odôvodnení uviedol, že navrhovateľka ku dňu rozdelenia Českej a Slovenskej federatívnej republiky (31. decembra 1992) mala zamestnávateľa so sídlom na území Českej republiky. S poukazom na článok 15 ods. 1 a článok 20 ods. 1 Zmluvy medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení uverejnenom v Zbierke zákonov Slovenskej republiky pod č. 318/1994 a Prílohy III nariadenia Rady (EHS) č. 1408/71, preto nebolo možné obdobie dôchodkového poistenia, ktoré navrhovateľka získala do 31. decembra 1992 započítať podľa právnych predpisov Slovenskej republiky. Navrhovateľka nezískala v Slovenskej republike ani po 31. decembri 1992 žiadne obdobie dôchodkového poistenia, nespĺnila preto základnú podmienku vzniku nároku na starobný dôchodok podľa § 65 ods. 1 zákona o sociálnom poistení.

Krajský súd účastníkom nepriznal náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 250l ods. 2 OSP s odôvodnením, že v konaní podľa piatej časti OSP navrhovateľka nebola úspešná a odporkyňa právo na náhradu trov nevzniklo.

Proti rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka odvolanie. Namietala, že dôchodkový vek dosiahla X. novembra 2008, na Slovensku odpracovala vyše 17 rokov a v Čechách len 3 roky, a to práve v čase, keď sa republika rozdelila, no napriek tomu sa nemôže dopracovať k svojmu starobnému dôchodku. Žiada zhodnotiť dobu dôchodkového zabezpečenia len za odpracovaných 17 rokov na Slovensku.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP a § 250s OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250l ods. 2 OSP v spojení s § 250ja ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť.

Podľa čl.11 ods. 1 Zmluvy medzi Slovenskou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení (ďalej len Zmluva), ktorá bola publikovaná v Zbierke zákonov pod č. 318/1994,

rozsah a spôsob hodnotenia dôb zabezpečenia sa spravujú právnymi predpismi toho zmluvného štátu, v ktorého dôchodkovom zabezpečení sa tieto doby získali, a ustanoveniami článku 20 tejto zmluvy.

Podľa článku 20 Zmluvy doby zabezpečenia získané pred dňom rozdelenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky sa považujú za doby zabezpečenia toho zmluvného štátu, na ktorého území mal zamestnávateľ občana sídlo ku dňu rozdelenia Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo naposledy pred týmto dňom.

Z predložených spisov súd zistil, že navrhovateľka 9. novembra 2010 požiadala o starobný dôchodok s účinnosťou od X. novembra 2008. V žiadosti oznámila, že v deň rozdelenia Českej a Slovenskej Federatívnej republiky (ďalej len ČSFR) teda 31. decembra 1992 vykonávala zárobkovú činnosť na území Českej republiky u zamestnávateľa so sídlom v Českej republike. Z obsahu prílohy č. 1, pripojenej k žiadosti o dôchodok vyplýva, že navrhovateľka od 1. decembra 1992 bola neevidovaná nezamestnaná.

Zmluva medzi Slovenskou republikou a Českou republikou o sociálnom zabezpečení je medzinárodnou zmluvou, spĺňajúcou podmienky platnosti, ratifikácie a vyhlásenia, dostatočne jasne a priamo zakladá práva a povinnosti subjektov, a preto je priamo aplikovateľná.

V prejednávanej veci 31. decembra 1992, teda ku dňu zmeny v štátoprávnom usporiadaní a rozdelení ČSFR na dva samostatné štáty, mal zamestnávateľ navrhovateľky sídlo v Českej republike. Všetky doby dôchodkového poistenia, ktoré navrhovateľka získala k tomuto dňu na území Slovenskej republiky sa preto považujú za doby poistenia v Českej republike. V dôsledku tejto skutočnosti mohla navrhovateľke zhodnotiť na dôchodkové účely tieto doby zamestnania len Česká správa sociálneho zabezpečení, podľa právnych predpisov Českej republiky.

Odvolačí súd zistil, že Česká správa sociálneho zabezpečení na základe žiadosti navrhovateľky o priznanie starobného dôchodku zhodnotila aj doby dôchodkového poistenia, ktorá navrhovateľka získala v Slovenskej republike pred 1.1.1993. Podľa odôvodnenia rozhodnutia zo 16. augusta 2010 číslo X. navrhovateľka v čase nadobudnutia dôchodkového veku 58 rokov a 8 mesiacov (k prihladeniu na výchovu dvoch detí), nedosiahla potrebných

26 rokov doby dôchodkového poistenia podľa § 29 ods. 2 písm. f/, zákona č. 155/1995 Sb. Získala len 22 rokov a 285 dní poistenia, čo nespĺňalo podmienku vzniku nároku na starobný dôchodok k X. aprílu 2010. Za týchto podmienok navrhovateľke vznikne nárok na starobný dôchodok vo veku 67 rokov a 8 mesiacov. Pretože navrhovateľka tohto veku nedosiahla, tak žiadosť o starobný dôchodok zamietla.

Podľa § 65 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poistenec má nárok na starobný dôchodok, ak bol dôchodkovo poistený najmenej 15 rokov a dovŕšil dôchodkový vek. Dôchodkový vek je 62 rokov veku poistenca, ak tento zákon neustanovuje inak (ods. 2).

Navrhovateľka nepreukázala, že po dni rozdelenia ČSFR t.j. od 1. januára 1993 získala akékoľvek obdobie dôchodkového poistenia v Slovenskej republike, preto nárok na starobný dôchodok jej podľa § 65 zákona o sociálnom poistení nevznikol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedeného dôvodu rovnako ako súd prvého stupňa nezistil nezákonnosť preskúmaného rozhodnutia odporkyne, a preto rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 250k ods. 1 OSP ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

Navrhovateľka v odvolacom konaní nebola úspešná, preto Najvyšší súd Slovenskej republiky jej nepriznal právo na náhradu trov odvolacieho konania (§ 250k ods. 1 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave 31. júla 2012

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová

